

cio quantā utriq; sibi adepti sint gloriā, id omnibus tam notum est, ut meo nunc testimonio egere minime putē. Hac ego naturę inclinatione, et eorum, quos dixi, æmulatione impulsus, iam pridē mecum egi, quomodo eiusmodi aliquid inuenirē, quod literarū studiosis nō mediocri utilitati fore censerē. Quapropter cū non ignorarem, quātum ex literis Gręcis fructus percipi soleat, nec tamē ab omnibus aut illis operā dari posse, aut intelligi: nō inutilem, neq; ingratū quā plurimīs fore putavi laborem meum, si Gręcos autores ad uerbum in Latinum sermonē uertendos, atq; excudendos curarem. non tamē in ijs tam uerborum quidē elegantia, uenustatē, lenociniāue captās, quā ut lineamēta fidelius quā possem, poēticasq; figuras exprimerem. In quā quidē rationem cum me dedissem, tantum abfuit, ut eius me cōsiliū poeniteret, ut superiore anno Homerum ædiderim, hoc uerò tēpore festiuissimū Comīcorū omnīū Aristophanem in lucē sim daturus. Quē quidē cū diu, multūq; cogitassem, cui potissimū nuncuparem: nemo planē mihi occurrit, cui aut iustius (meo quidē